

**STUDIU DE IMPACT PRIVIND TRANSPUNEREA SI APLICAREA DIRECTIVEI 2000/14/EC A
PARLAMENTULUI EUROPEAN SI A CONSILIULUI DIN MAI 2000**

Continut

SUMAR SI INTRODUCERE.....	2
A. SUMAR.....	2
B. INTRODUCERE.....	3
CAPITOLUL I.....	4
1. SITUATIA SI TENDINTE RECENTE IN ROMANIA.....	4
1.1. Poluarea sonora.....	4
1.2. Cadrul legislativ si institutional.....	5
CAPITOLUL II.....	6
2. POLITICA RELEVANTA A ZGOMOTULUI IN UE SI ACQUISUL COMUNITAR.....	6
2.1. Politica UE împotriva poluarii sonore.....	6
2.1.1. <i>Cadrul institutional, legislativ si strategic al politicii zgomotului.....</i>	<i>6</i>
2.1.1.1. Prima faza.....	6
2.1.1.2. Dezvoltari recente ale politicii zgomotului.....	7
2.1.2. <i>Directive referitoare la sursele de zgomot.....</i>	<i>8</i>
2.2. Directiva 2000/14/EC privind emisia de zgomot în mediu de catre echipamentul utilizat în exterior.....	9
2.2.1. <i>Preambul.....</i>	<i>9</i>
2.2.2. <i>Continutul directivei.....</i>	<i>10</i>
2.2.3. <i>Anexe.....</i>	<i>13</i>
CAPITOLUL III.....	14
3. TRANSPUNEREA SI IMPLEMENT AREA DIRECTIVEI 2000/14/EC.....	14
3.1. Transpunerea directivei 2000/14/EC.....	14
3.2. Adoptarea standardelor europene.....	17
3.3. Sprijinul OMS pentru o politica eficienta a zgomotului.....	21
CAPITOLUL IV.....	22
4. CONCLUZII SI PROPUNERI.....	22
BIBLIOGRAFIE.....	25

SUMAR SI INTRODUCERE

A. SUMAR

Scopul acestui studiu este de a evalua cadrul legal si de politica interna si externa pentru transpunerea si implementarea directivei 200/14/EC, de a investiga de asemenea toti factorii care afecteaza acest proces si costurile care trebuie suportate de administratia centrala si producatorii de echipament folosit în exterior.

Principalele concluzii ale studiului se refera la :

- a) includerea politicii zgomotului în politica de protectie a mediului ;**
- b) dezvoltarea unui management si a unei politici a zgomotului eficiente ;**
- c) aplicarea si implementarea adecvata a legislatiei UE transpuse ;**
- d) utilizarea sprijinului potential oferit de UE si OMS pentru îmbunatatirea politicii si reglementarilor de mediu;**
- e) stabilirea unei metodologii adecvate pentru costurile de transpunere si implementare;**
- f) utilizarea altor surse financiare interne si externe pentru acoperirea tuturor costurilor si activitatilor implicate de transpunerea si implementarea directivei ;**
- g) desfasurarea unor campanii eficiente de informarea atât a producatorilor cât si a utilizatorilor de echipament utilizat în exterior ;**
- h) volumul costurilor implementarii de catre producatori care va fi disponibil în 2003 (dupa elaborarea studiului de impact) ;**
- i) constructia institutionala si dezvoltarea calificarii în domeniul evaluarii conformitatii si certificarii.**

Prima estimare a costurilor totale de transpunere a fost de 228.000 €, din care pentru 2002 83.000 € si pentru 2003 145.000 € dar în timp ce costurile pentru adoptarea standardelor europene si pentru campania de informare a producatorilor au fost supraevaluate costurile pentru studiul de impact al implementarii au fost subevaluate. Costurile de transpunere au fost revizuite recent în jos de catre MAPM, de exemplu costurile pentru campania de informare a producatorilor au fost reduse de la 30.000€ la 3.000 € ceea ce dovedeste necesitatea unei metodologii adecvate de evaluare a costurilor transpunerii.

B. INTRODUCERE

Zgomotul produs de echipamentul utilizat în exterior, în principal în construcții și lucrări publice este o parte importantă a zgomotului unei comunități, de asemenea cunoscut drept zgomot de mediu, zgomot rezidențial sau zgomot intern. Alte surse de zgomot exterior sunt reprezentate de traficul rutier, feroviar și aerian, industrii și vecinătăți și mai există de asemenea zgomotul interior. Multe țări au reglementări privind zgomotul exterior comunitar, dar foarte puține au reglementări privind zgomotul interior, în special datorită lipsei de metode de a-l defini și măsura și de asemenea dificultății de a-l controla. Chiar și în țările dezvoltate, monitorizarea conformării și aplicarea reglementărilor de zgomot sunt slabe pentru niveluri reduse de zgomot urban.

În UE cca.40% din populație este expusă zgomotului traficului rutier la un nivel de presiune sonoră depășind 55 dBA în timpul zilei și 20% la niveluri depășind 65 dBA (Lambert și Vallet/1994). În România acest procentaj este mai redus datorită unei intensități mai mici în timpul nopții și faptului că un mare procentaj din populație (45%) locuiește în zone rurale unde traficul rutier este foarte redus.

Zgomotul produs de echipamentul utilizat în exterior în construcții și lucrări publice are un caracter discontinuu și local și afectează numai lucrătorii și oamenii care locuiesc în zonele urbane învecinate. În zonele miniere, echipamentul utilizat în exterior afectează numai minerii. Impactul emisiilor de zgomot ale echipamentului utilizat în exterior este foarte mare, dar limitat în materie de timp, persoane și zone afectate. El poate cauza probleme de sănătate, ca neliniștea populației, interferența cu comunicarea, efecte asupra somnului, sistemelor cardiovasculare și psihofiziologice, efecte asupra performanței, productivității, comportamentului social și înseși afectarea auzului.

Pentru zgomotul produs de echipamentul utilizat în exterior este extrem de important și esențial să se măsoare acest zgomot și să se identifice efectele sale asupra oamenilor. Iată de ce atenuarea zgomotului, incluzând managementul de zgomot trebuie să fie activ introdusă în acest domeniu specific. În afara UE, OCDE și OMS au jucat un important rol în stabilirea unui cadru eficient pentru contracararea efectelor zgomotului și pentru impunerea unor niveluri adecvate de zgomot.

CAPITOLUL I

1. SITUATIA SI TENDINTE RECENTE IN ROMANIA

1.1. Poluarea sonora

Monitorizarea poluării sonore urbane desfășurată de Institutul de Sănătate Publică din București în strânsă cooperare cu filialele teritoriale a evidențiat o evoluție ascendentă a nivelurilor de zgomot de la valori medii de 50 dBA la începutul anilor 80 la valori medii de 70 dBA în 1999 pentru locuințe din apropierea traficului intens și mediu și de 55-60 dBA pentru locuințele rezidențiale. Ponderea orașelor afectate, unde limitele poluării sonore au crescut continuu, a sporit de la 13% în 1991 la 78% în 1999. Un trend ascendent al valorilor zgomotului s-a înregistrat în toate punctele monitorizate, ceea ce înseamnă o generalizare a poluării sonore în zonele urbane și de asemenea o lipsă a legislației eficiente și a implementării sale în acest domeniu. Nivelurile medii anuale ale zgomotului din timpul zilei la limitele locuințelor plasate pe drumurile cu trafic intens depășesc adesea 70 dBA, nivelurile maxime fiind înregistrate constant în București și alte mari orașe. În zonele rezidențiale din districtele urbane climatul sonor atinge niveluri între 60-70 dBA, care arată o expunere periculoasă la zgomot. Indicatorii psihofiziologici, indicele de deranj R și indicele zgomotului traficului au înregistrat un trend ascendent de la valori moderate la valori ridicate de zgomot, ceea ce are un impact negativ asupra populației.

În România poluarea sonoră este o parte importantă a poluării generale și de asemenea o amenințare majoră pentru calitatea mediului comunității împreună cu poluarea aerului și apei, serviciile publice nedezvoltate și ineficiente, managementul inadecvat al gunoierului. În cadrul poluării sonore, principalul factor de deranj este traficul rutier, urmat de comportamentul necivilizat al vecinilor, comerțul și activitățile industriale, construcțiile și lucrările publice. Zgomotul produs de echipamentul utilizat în exterior nu afectează mulți oameni dar unele echipamente cum sunt compresoarele, picamerele manuale, excavatoarele, generatoarele electrice, mașinile de tuns iarba au un înalt nivel de zgomot care poate afecta serios sănătatea lucrătorilor și a persoanelor din vecinătate. Cea mai mare parte a acestui echipament este învechit și va fi costisitoare orice perfecționare a nivelului lor tehnic. Unele echipamente sunt utilizate în zone rezidențiale, dar cele mai multe sunt folosite în zone nerezidențiale unde impactul lor sonor este mult scăzut.

1.2. Cadrul legislativ si institutional

Pentru a controla poluarea sonora, principala lege este Legea pentru Protectia Mediului 137/1995, republicata, care are prevederi referitoare la :

- ?? Asigurarea calitatii resursei de aer pentru a proteja sanatatea oamenilor;
- ?? Obligatia persoanelor fizice si juridice de a adopta masuri speciale pentru izolarea fonica si protectia înm potrivă surselor de zgomot si de vibratii
- ?? Cadrul legal pentru elaborarea de strategii sectoriale si de politica a mediului;
- ?? Baza legala pentru initierea de legi, standarde tehnice, proceduri conform practicii internationale
- ?? Sarcini si responsabilitati specializate pentru ministere si alte autoritati publice (de exemplu Ministerul Lucrarilor Publice, Transporturilor si Locuintei are obligatia de a controla intensitatea zgomotului si vibratiilor autovehiculelor).

Pe baza Legii Protectiei Muncii 90/1996, republicata, Normele Generale pentru Protectia Muncii contin prevederi referitoare la zgomot, iar Normele Metodologice privind certificarea calitatii echipamentului tehnic legata de securitatea muncii.

Conform prevederilor legii 100/1998 privind asistenta sanatatii publice, Ministerul Sanatatii si Familiei (MSF) are controlul expunerii la zgomot. Ordinul MSF 536/1997 a aprobat Normele de Higiena si Recomandarile pentru mediul de viata al populatiei în timp ce Legea 98/1994 a stabilit infractiunile la normele legale de higiena si sanatate publica.

Legislatia mentionata mai sus reglementeaza zgomotul de mediu în timp ce acquisul cuprins în directivele UE este menit sa controleze zgomotul la sursa. Transpunerea directivelor UE 2000/14/EC, 85/594/EC si a legislatiei privind evaluarea conformitatii, care sprijina legislatia de zgomot, nu ridica probleme sau dificultati serioase. O problema majora va fi reprezentata de implementarea legislatiei transpuse, care implica resurse financiare importante, înfiintarea de noi agentii si organe specializate, precum si instruirea functionarilor publici si altor parteneri interesati.

CAPITOLUL II

2. POLITICA RELEVANTA A ZGOMOTULUI IN UE SI ACQUISULUI COMUNITAR

2.1. Politica UE împotriva poluarii sonore

2.1.1. Cadrul institutional, legislativ si strategic al politicii zgomotului

2.1.1.1. Prima faza

UE a dezvoltat treptat politica sa de zgomot. În cadrul celui de-al doilea program de mediu (1977-1981) s-a intentionat introducerea unui plan de reducere a zgomotului bazat pe taxe si venit a îmbunătăti calitatea mediului. Acest plan ambicios nu a fost implementat si pâna în 1986 (Actul Unic European) Comunitatea Europeana s-a implicat mai puțin în politica mediului si implicit în politica zgomotului. A existat un scop economic pentru orice abordare a emisiilor sonore : eliminarea obstacolelor comerciale create de diferite norme nationale si evitarea unor noi disparitati, armonizarea legislativa fiind utilizata ca principal instrument.

Începând din 1970, legislatia comunitara în domeniul politicii de zgomot sa dezvoltat în mare masura si în 1993 a ajuns la 290 de pagini în cadrul legislatiei comunitare de mediu publicata. În perioada mentionata mai sus, au fost adoptate 25 de directive (7 pentru autovehicule, 2 pentru motociclete, 2 pentru avioane, 3 pentru echipamentul de constructie, 2 pentru generatoare electrice, 2 pentru motopompe, 3 pentru masini de tuns iarba, 1 pentru compresoare, 1 pentru macarale turn, 1 pentru sape hidraulice si 1 pentru aparate electrocasnice). Conform prevederilor directivelor pentru autovehicule, emisiile de zgomot ale autoturismelor au fost stabilite la un nivel maxim de 80 dBA în statele membre ; acest nivel urma sa descreasca la 77-78 dBA si dupa 2000 la 70 dBA pentru autoturisme si 75 dBA pentru autovehicule grele în conformitate cu propunerile OCDE.

Politica zgomotului n-a constituit o prioritate în UE ; poluarea apei si aerului si utilizarea rationala a energiei au fost principalele prioritati. Iata de ce Comunitatea n-a luat nici-o masura pentru a limita emisiile de zgomot, pentru ca orice limitare avea un efect direct asupra politicii de amenajare a teritoriului, care nu a fost sub jurisdicia Comunitatii. Aplicarea unei politici comune a zgomotului era obstructionata de diferitele perceptii subiective si de dimensiunile culturale diferite, de asemenea era opusa asa-numitului principiu al subsidiaritatii.

Cartea Verde privind impactul de mediu al transportului, publicata la 20 februarie 1992 a evidenciat o crestere considerabila a zgomotului ca rezultat al sporirii traficului

rutier si a sprijinit actiunile luate la sursa de zgomot, în special perfectionarea tehnica si tehnologica a motoarelor si vehiculelor.

2.1.1.2. Dezvoltari recente

Noul cadru pentru politica zgomotului în UE se bazeaza pe responsabilitatea împartita între institutiile europene, autoritatile nationale si administratia locala si include masuri de perfectionare a acuratetii si standardizarii datelor pentru a spori coerenta diferitelor actiuni. Cartea Verde din 1996 a Comisiei Europene urmata de pozitia sa de la Copenhaga în 1998 a condus la un set cuprinzator de masuri:

a) crearea unei retele de experti pe zgomot a UE cuprinzând **un grup director si grupe de lucru asociate** a caror misiune este de a acorda asistenta pentru dezvoltarea unei politici europene a zgomotului. Grupul director cuprinde reprezentanti ai tuturor partilor interesate: autoritati locale, industria, ONG-uri etc. Cinci grupe de lucru sunt implicate în aspecte legate de percepere si transmitere, trei grupuri de lucru sunt implicate în sursele de zgomot (trafic rutier, feroviar si echipament folosit în exterior) si doua grupuri de lucru sunt responsabile cu cercetarea din domeniul zgomotului, si cu costurile si beneficiile politicilor si de reducere a zgomotului.

Documentul de pozitie a Grupului de lucru 1 asupra indicatorilor de zgomot a asigurat o baza utila pentru alegerea unor **indicatori comuni de zgomot** pentru a putea fi utilizati în Europa pentru evaluarea zgomotului de mediu.

Scopul propunerii din 2001 pentru a reconfigura reseaua de experti pe zgomot a UE a fost de a rationaliza activitatea sa si de a asigura o mai buna coordonare între necesitatile actuale ale partilor si activitatea desfasurata de retea. Grupurile de lucru anterioare dedicate perceptiei si grupul de lucru pe costuri si beneficii au fuzionat în doua grupuri de lucru: a) grupul de lucru "Sanatate si Aspecte Socio-Economice" (GL-SASE); b) grupul de lucru "Evaluarea Expunerii la Zgomot" (GL-EEZ).

b) noua directiva propusa de Comisie si adoptata în 2000 de Parlamentul European si Consiliu referitoare la Evaluarea si Managementul Zgomotului de Mediu. Scopul ei este de a asigura o baza comuna pentru abordarea poluarii sonore în cuprinsul UE. Principiile de baza ale acestei directive sunt:

?? **monitorizarea poluarii mediului** prin solicitarea autoritatilor competente din tarile membre de a elabora harti strategice ale zgomotului pentru principalele drumuri, cai ferate, aeroporturi si aglomerari pe baza unor indicatori de zgomot armonizati. Aceste

harti sunt utilizate pentru a evalua numarul de oameni deranjati si cu somnul tulburat în cuprinsul Europei.

?? **informarea si consultarea publicului** privind expunerea la zgomot si efectele ei si de asemenea despre masurile ce urmeaza a fi implementate.

?? **abordarea chestiunilor de zgomot local** prin solicitarea autoritatilor competente de a elabora planuri de actiune. Masurile utilizate în planurile de actiune ramân la discretia autoritatilor competente.

?? **dezvoltarea unei strategii pe termen lung** care include obiectivele reducerii numarului de oameni afectati de zgomot pe termen lung si asigura un cadru pentru dezvoltarea politicii actuale a Comunitatii privind reducerea zgomotului la sursa.

c) noua directiva privind echipamentul utilizat în exterior care simplifica legislatia în acest domeniu specific si creaza un nou cadru administrativ si juridic. O lista a organelor notificate este disponibila si Grupul ad-hoc de lucru 7 a sprijinit implementarea acestei directive prin elaborarea unui ghid pentru aplicarea sa si prin asigurarea unui studiu privind zgomotul masinilor de taiat iarba.

d) dezvoltarea legislatiei comunitare existenta privind sursele de zgomot, cum este cea pentru autovehicule, avioane, materialul rulant si asigurarea unui sprijin financiar diferitelor studii si cercetari de perspectiva în domeniul zgomotului.

2.1.2. Directive referitoare la sursele de zgomot

Pentru zgomotul traficului rutier:

1. autovehicule - 70/157/EEC
2. motociclete - 97/24/EC
3. anvelope pentru autovehicule - 2001/43/EC.

Pentru zgomotul avioanelor:

1. avioane subsonice - 80/51/EEC
2. avioane cu reactie subsonice - 89/629/EEC
3. limitarea operarii avioanelor - 92/14/EEC
4. restrictii de operare la aeroporturile comunitare - 2002/30/EC.

Pentru zgomotul feroviar:

1. interoperabilitatea sistemului feroviar de mare viteza trans-european - 96/48/EC
2. interoperabilitatea sistemului feroviar conventional trans-european - 2001/16/EC.

Diverse:

1. aparatura casnica - 86/594/EC
2. produse recreat ionale.

2.2. Directiva 2000/14/EC privind emisiile de zgomot în mediu a echipamentului utilizat în exterior

2.2. Preambul

Pe baza prevederilor articolului 95 al tratatului CEE și conform cu procedura stipulată în articolul 251, directiva intenționează să armonizeze cerințele pentru emisiile de zgomot ale echipamentului utilizat în exterior pentru a preveni obstacolele din calea liberei circulații a acestui echipament în cadrul pieței interne. Directiva urmărește reducerea nivelurilor de zgomot pentru a proteja sănătatea și bunăstarea cetățenilor, mediul și de asemenea informarea publicului asupra zgomotului emis de acest echipament.

Cele două directive anterioare adoptate de Consiliu și acoperind unele tipuri de mașini de construcție și mașini de tăiat iarba au stipulat cerințele pentru nivelurile de zgomot, codurile de testare a zgomotului, marcajul și procedurile de evaluare a conformității pentru fiecare tip de echipament separat. Noua directivă este menită să simplifice și unifice legislația, să creeze un cadru adecvat pentru reducerea emisiilor de zgomot cu o nouă abordare a armonizării tehnice și standardelor stabilite de Hotărârea Consiliului din 7 mai 1985 și bazată pe principiile dezvoltate în Decizia Consiliului 93/465/EC din 22 iulie 1993 privind procedura de evaluare a conformității și regulile de aplicare și utilizare a marcajului de conformitate CE.

Bazat pe prevederile celui de-al cincilea Program de Acțiune pe Mediu și Cartea Verde "Politica viitoare a zgomotului" a Comisiei Europene, a fost adoptată această directivă pentru controlul emisiilor de zgomot iar statele membre trebuie să asigure aplicarea ei, ceea ce înseamnă că echipamentul acoperit de directivă se conformează cerințelor când este plasat pe piață sau pus în serviciu, poartă marcajul CE și indicarea nivelului puterii garantate a sunetului și este însoțit de declarația comunitară de conformitate.

Producătorul sau reprezentantul sau autorizat în Comunitate este responsabil pentru conformitatea echipamentului cu cerințele acestei directive sau altor directive. Echipamentul neconformat trebuie să se conformeze în viitor sau trebuie retras de pe piață. Noul echipament utilizat în exterior trebuie marcat într-un mod clar și neambiguu cu nivelul puterii garantate a sunetului pentru a permite consumatorilor și utilizatorilor să facă alegerea dorită și pentru un marcaj sigur - este necesar să existe o procedură unificată și fixă de evaluare a valorilor de emisie a zgomotului.

Scopul directivei este reducerea emisiilor de zgomot pentru toate tipurile de echipament utilizat în exterior la nivelul celor mai buni performeri de pe piață, în două stadii, pentru a permite producătorilor neconformați să adapteze echipamentul la noile valori limită.

Proceduri diferite de evaluare a conformitatii pot fi aplicate bazate pe Decizia Consiliului 93/465/EEC si este implicat un organ notificat pentru verificarea conformitatii cu prevederea directivei în faza proiectarii si productiei. Standardele tehnice si administrative ale organelor notificate trebuie sa fie similare în cadrul UE si ele trebuie sa îndeplineasca anumite criterii minime.

Colectarea de date de zgomot, prin trimiterea unei copii a declaratiei comunitare de conformitate catre tarile membre si Comisiei, este necesara pentru facilitarea alegerii consumatorului si de asemenea pentru evaluarea ulterioara a noilor dezvoltari tehnologice si pentru actiuni legislative ulterioare întreprinse de statele membre si de Comisie. Daca echipamentul utilizat în exterior cauzeaza un zgomot nerezonabil de mare, statele membre pot restrictiona utilizarea sa în mediu. Prevederile tehnice privind metodele de masurare trebuie sa fie suplimentate si adaptate în functie de necesitatile progresului tehnic în standardizarea europeana. Masurile pentru implementarea directivei trebuie sa fie adoptate conform Deciziei Consiliului 1999/468/EC din 28 iunie 1999.

Limite mai reduse ale emisiilor de zgomot pentru masinile de tuns iarba si foarfeci de taiat trebuie sa fie introduse în doua stadii si Comisia trebuie sa înainteze un raport catre Parlamentul European si Consiliu daca si în ce masura programul tehnic permite o reducere a valorilor limita si daca este adecvat sa înainteze o propunere de amendare a directivei. Directiva 2000/14/EC înlocuete directivele anterioare si sunt considerate a fi necesare perioade de tranzitie pentru a permite o tranzitie lina.

2.2.2. Continutul directivei (articole)

Continutul directivei este prezentat în tabelul 1.

Tabelul nr.1

Articolele si rezumatul continutului

Articolul	Numele	Rezultatul continutului
1.	Obiective	Armonizarea legilor tarilor membre
2.	Sfera	Se aplica echipamentului listat în articolele 12 si 13
3.	Definitii	Masinile definitie în articolul 1(2) a directivei 98/37/EC; procedurile de evaluare a conformitatii în Anexele V-VIII (Decizia 93/465/EC); marcajul definit în Decizia 93/465/EC; nivelul puterii sunetului definit în EN ISO 374:1995 si EN ISO 3746:1995; nivelul masurat al puterii sunetului în Anexa

		III; nivelul garantat al puterii sunetului în Anexa III.
4.	Plasare pe piata	Echipamentul trebuie sa îndeplineasca cerintele privind emisia de zgomot si procedurile de evaluare a conformitatii, poarta marcajul CE si indicarea nivelului garantat al puterii sunetului si este însoțit de declaratia cumunitara de conformitate.
5.	Supravegherea pietei	Statele membre trebuie sa ia masuri ca echipamentul sa se conformeze prevederilor directivei.
6.	Libera circulatie	Statele membre vor asigura libera circulatie a echipamentului care se conformeaza cu prevederile directivei
7.	Prezumția de conformitate	Echipamentul purtând marcajul CE si indicarea nivelului garantat al puterii sunetului este însoțit de declaratia comunitara (CE) de conformitate.
8.	Declaratia cunitara de conformitate	Producatorul sau reprezentantul sau autorizat trebuie sa întocmeasca o declaratie comunitara (CE) de conformitate
9.	Neconformarea echipamentului	Un stat membru trebuie sa ia masuri ca producatorul sau reprezentantul sau sa aduca echipamentul în conformitate cu prevederile acestei directive
10.	Remedii legale	Orice masura restrictiva luata de un stat membru trebuie sa specifice motivul exact pe care se bazeaza si trebuie sa fie notificata partii interesate care trebuie sa fie informata de remediile legale
11.	Marcajul	Echipamentul va purta marcajul CE de conformitate si de asemenea indicarea nivelului garantat al puterii sunetului, dupa cum se arata în Anexa IV
12.	Echipamentul supus limitelor de zgomot	Trolii de constructie pentru transportul marfurilor, masini de compactat, compresoare, picamere manuale si spargatoare, cricuri de constructie, buldozere, basculante, excavatoare, excavatoare-încarcatore, gredere, comprimatoare hidraulice, compactoare de teren, masini de taiat iarba, foarfeci de taiat iarba, carucioare elevatoare,

		<i>carucioare, macarale mobile, sape hidraulice, finisoare de pavat, generatoare electrice, macarale turn, generatoare de sudura</i>
13.	<i>Echipament supus numai marcajului de zgomot</i>	<i>O lista este prezentata cu echipamentul indicat în Anexa I si cu masuratorile în Anexa III</i>
14.	<i>Evaluarea de conformitate</i>	<i>Echipamentul mentionat în articolul 12 este subiect al procedurilor de evaluare a conformitatii cum sunt controlul intern al productiei (Anexa VI) si procedurile verificarii unitatii (Anexa VII), si procedura de asigurare a calitatii depline (Anexa VIII), în timp ce echipamentul mentionat în articolul 13 este numai subiect al procedurii controlului intern de productie (Anexa V)</i>
15.	<i>Organe notificate</i>	<i>Statele membre vor numai organe sub jurisdicia lor pentru a îndeplini sau superviza procedurile de evaluare a conformitatii, organe care sunt conforme cu criteriile stabilite în Anexa IX si care sunt notificate Comisiei si altor state</i>
16.	<i>Colectarea de date de zgomot</i>	<i>Este efectuata de Comisie bazata pe copiile declaratiei comunitare (CE) de conformitate si informatiile sunt publicate anual</i>
17.	<i>Reglementarea utilizarii</i>	<i>Statele membre pot lua masuri pentru reglementarea utilizarii echipamentului folosit în exterior în domenii sensibile, restrictionând orele de lucru si protejând persoanele implicate</i>
18.	<i>Comitetul</i>	<i>Comisia va fi asistata de un Comitet cu propriile sale reguli de procedura</i>
19.	<i>Atributiile Comitetului</i>	<i>Comitetul va face schimb de informatii si experienta asupra implementarii si aplicarii practice a directivei si va asista Comisia în adaptarea la progresul tehnic prin intermediul amendamentelor necesare</i>
20.	<i>Rapoarte</i>	<i>Comisia va înainta rapoarte catre Parlamentul European si</i>

		<i>Consiliu, primul pînă la 3 iulie 2002 si al doilea pînă la 3 ianuarie 2005</i>
21.	<i>Abrogare</i>	<i>Cele 9 directive anterioare vor fi abrogate pe 3 ianuarie 2002</i>
22.	<i>Transpunerea si data de aplicare</i>	<i>Statele membre vor adopta si publica legile, reglementarile si prevederile administrative necesare pentru a se conforma directivei nu mai tîrziu de 3 iulie 2001 si vor aplica masurile cu efect de la 3 ianuarie 2002</i>
23.	<i>Intrarea în vigoare</i>	<i>Cînd va fi publicata în Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene</i>
24.	<i>Adresantii directivei</i>	<i>Directiva se adreseaza statelor membre</i>

Sursa: EUR-Lex: Legislația comunitara în vigoare - Document 300L0014b

2.2.3. Anexe

ANEXA I: DEFINITIILE ECHIPAMENTULUI

ANEXA II: DECLARATIA COMUNITARA (CE) DE CONFORMITATE

ANEXA III: METODE DE MASURARE A ZGOMOTULUI AERIAN EMIS DE ECHIPAMENTUL UTILIZAT ÎN EXTERIOR:

- PARTEA A: STANDARDUL DE BAZA AL EMISIEI DE ZGOMOT

- PARTEA B: CODURILE DE TESTARE PENTRU ECHIPAMENTUL SPECIFIC

ANEXA IV: MODELE DE MARCAJ CE DE CONFORMITATE SI ALE INDICARII NIVELULUI GARANTAT AL PUTERII SUNETULUI

ANEXA V: CONTROLUL INTERN AL PRODUCTIEI

ANEXA VI: CONTROLUL INTERN AL PRODUCTIEI CU EVALUAREA DOCUMENTATIEI TEHNICE SI VERIFICARII PERIODICE

ANEXA VII: VERIFICAREA UNITATII

ANEXA VIII: ASIGURAREA CALITATII DEPLINE

ANEXA IX: CRITERII MINIME PENTRU A FI LUATE ÎN CONSIDERARE DE STATELE MEMBRE PENTRU NOTIFICAREA ORGANELOR

ANEXA X: VERIFICAREA UNITATII. MODELUL CERTIFICATULUI DE CONFORMITATE

CAPITOLUL III

3. ACTIUNI DE TRANSPUNERE SI IMPLEMENTARE A DIRECTIVEI 2000/14/EC

3.1. Transpunerea directivei 2000/14/EC

Directiva 2000/14/EC va fi transpusa printr-o Hotarâre Guvernamentala în primul trimestru 2004, dupa cum este mentionat în Documentul de Pozitie CONF-RO-37/2001 si implementarea sa este prevazuta pentru 2005. România nu a propus nici-o perioada de tranzitie pentru Directiva 2000/14/EC în Documentul de Pozitie. Transpunerea acquis-ului în acest domeniu se va baza pe Legea Protectiei Mediului 137/95, republicata, si pe Legea privind evaluarea conformitatii, care a fost adoptata în 2001. Prima lege a creat cadrul institutional pentru a aborda diferite feluri de poluare, incluzând poluarea sonora; a doua lege stabileste cadrul legal pentru constructia institutionala, mecanismele si politicile necesare pentru a implementa directiva. Legea 608/2001 pentru evaluarea conformitatii asigura un cadru legal pentru armonizarea întregii legislatii referitoare la libera circulatie a marfurilor si siguranta produselor industriale. Hotarârea Guvernului 71 din 24 ianuarie 2002 a aprobat normele metodologice pentru stabilirea procedurilor utilizate în evaluarea de conformitate a produselor în domeniile reglementate în Legea 608/2001 si de asemenea pentru stabilirea regulilor de aplicare si utilizare a marcajului national de evaluare CS. Dar transpunerea si aplicarea legislatiei de zgomot a UE (directivele) necesita cresterea numarului de domenii reglementate acoperite de Legea 608/2001, prin includerea domeniului zgomotului.

Ministerul Apei si Protectiei Mediului (MAPM) coordoneaza toate activitatile legate de transpunerea directivei si coordoneaza planul de implementare împreuna cu Ministerul Industriei si Resurselor, Autoritatea Nationala pentru Protectia Consumatorului, Ministerul Muncii si Solidaritatii Sociale, Ministerul Lucrarilor Publice, Transportului si Locuintei drept consultanti. MAPM si MIR au un acord de cooperare pentru transpunerea si implementarea directivei. Planul de implementare stipuleaza ca ambele ministere sunt responsabile pentru implementarea Directivei 2000/14/EC si identifica principalele cerinte: adoptarea standardelor europene, elaborarea unui studiu de impact al implementarii, constructia institutionala.

Adoptarea standardelor europene priveste ASRO, elaborarea studiului de impact al implementarii priveste MIR si consortiuul de institute de cercetare tehnologica - ICIM, ICECON, INMA, ISIM, IPCUP, ICTCM, INCDP - în timp ce constructia institutionala se refera la stabilirea de noi agentii sau întarirea structurilor existente pentru certificarea produselor. Organismul national de acreditare, RENAR, va fi implicat în procesul acreditarii si orice organ acreditat trebuie confirmat de MIR. Constructia institutionala include de asemenea laboratoarele

specializate (existente) pentru testarea si masurarea zgomotului si organele de control al implementarii (inspectoratele judetene de mediu). Producatorii români vor fi informati de continutul directivei; nivelul de zgomot pentru echipamentul produs va fi masurat; modernizarea tehnica si tehnologica a echipamentului conform cerintelor directivei va fi studiata si realizata; laboratoarele de testare vor fi dotate si acreditate; mese rotunde, seminarii, workshopuri vor fi organizate cu toti factorii implicati pentru a analiza cum este implementata directiva transpusa. În tabelul nr.2 sunt doua estimari ale costurilor transpunerii, prima facuta în 2001 (primele doua coloane) si ultima efectuata în 2002 (ultima coloana).

Tabelul nr.2

Estimarile costurilor transpunerii (€)

Structura costurilor/an	2002	2003	Ultima estimare
Adoptarea standardelor europene	34.000	34.000	12.000
Informarea producatorilor	30.000	30.000	3.000
Studiul de impact al implementarii	19.000	19.000	130.000
Organul de certificare		50.000	50.000
Activitati de training		12.000	...

Sursa: MAPM, MIR, ASRO.

O estimare initiala a costurilor sau investitiilor financiare pentru toate cheltuielile necesare înainte de adoptarea directivei a fost de circa 228.000 €, asigurate de bugetul de stat si în jur de 7.500 € pe an numai pentru activitatea legislativa, daca experti din afara MAPM si MIR vor fi implicati. Pentru acoperirea costului total de 228.000 € singura sursa de finantare indicat parea a fi bugetul de stat sau bugetul alocat MAPM în 2002 si 2003. Conform estimarii initiale costurile ce urmau a fi acoperite în 2002 erau în jur de 83.000 € si în 2003 de circa 145.000 €, pentru 2004 nefiind prevazute costuri. Aceste costuri au fost revizuite recent în jos de MAPM si aceasta demonstreaza ca nu exista o metodologie clara si adecvata pentru calcularea costurilor de transpunere, desi o astfel de metodologie trebuie folosita pentru evaluarea costurilor implicate de toate directivele transpuse. Oricum costurile de adoptare a standardelor europene si costurile pentru campania de informare a producatorilor au fost supraevaluate atât pentru 2002 cât si pentru 2003.

Ministerul Industriei si Resurselor (MIR) supervizeaza activitatile referitoare la implementarea directivei de catre industrie. În 2002 a fost elaborat sub îndrumarea sa un scurt studiu al inventarului producatorilor de echipament utilizat în exterior si el include o lista a producatorilor si a echipamentului respectiv conform prevederilor articolelor 12 si 13 ale directivei UE. Un studiu de impact este planificat a fi elaborat în 2003 de consorțiul de institute mentionate mai sus si costul sau este estimat la 4,5 miliarde lei (130.000 €). În cadrul tuturor

cheltuielilor estimate initial la 228.000 € cca 38.000 € (1/2 în 2002 și 1/2 în 2003) erau alocate studiului de impact. Studiul de impact, care trebuia demarat în 2002, ar trebui să ia în considerare obiectivele generale pentru implementarea directivei și să încerce să prezinte o evaluare totală a necesitatilor financiare pentru modernizarea și omologarea produselor cu scopul de a reduce emisiile de zgomot până la nivelurile din directiva UE. Studiul nu va evalua toate costurile pe care producătorii le vor suporta pentru a se conforma directivei. Chestionare speciale vor fi elaborate bazate pe cerințele directivei.

Costurile implementării directivei vor fi suportate de producători pentru noul echipament. Prevederile Directivei 2000/14/EC se aplică numai producătorilor de echipament nou și nu utilizatorilor de echipament vechi care cad sub incidența prevederilor Directivei 2002/49, care urmează să fie transpusă în legislația română. Costurile sunt mai mari pentru produsele din articolul 12 al directivei și mai mici pentru produsele din articolul 13 al directivei. Nivelul costurilor depinde de tipul de echipament implicat și costurile pot reprezenta costuri de verificare a nivelului de zgomot al echipamentului, marcajul și etichetarea costurilor, costuri de achiziție pentru dispozitive de control, costuri pentru servicii (teste de zgomot) îndeplinite de laboratoare acreditate, costuri pentru îmbunătățirea nivelului tehnic și tehnologic al echipamentului, costuri pentru izolarea părților zgomotoase ale echipamentului, incluzând materiale de izolare interioară și exterioară.

MIR a estimat costurile totale ale producătorilor la 10 milioane € pentru implementarea directivei, bazându-se pe numărul producătorilor și echipamentul produs, dar nu există o metodologie corectă pentru această estimare, numai după ce studiul de impact este elaborat de MIR și de consorțiul de institute de cercetare cu sprijinul producătorilor, va exista o estimare mai realistă a costurilor totale suportate de producători și a efectului lor asupra costurilor de producție a echipamentului.

O campanie specială se va adresa producătorilor cu scopul de a-i informa despre cerințele directivei și responsabilitățile lor, iar costurile acestei campanii au fost inițial estimate la 30.000 €, dar această estimare a fost revizuită în jos la 3.000 € (producătorii nu vor plăti pentru această campanie de informare). Aceasta demonstrează că nu există o metodologie eficientă de evaluare a nivelului costurilor pentru orice acțiune sau măsură întreprinsă conform planului de implementare. De exemplu, costurile administrative sunt calculate luând în considerare costurile personalului, costurile materialelor și serviciilor și costurile de capital. Costurile personalului se referă la salarii și deplasări, costurile materialelor și serviciilor se referă la materialele utilizate, training și activitățile de studiu, în timp ce costurile de capital se referă la computere, alte echipamente și cheltuieli. Dar unele din aceste costuri sunt costuri uzuale legate de activitatea

curenta a MAPM si MIR si nu neaparat pentru acoperirea cheltuielilor specifice pentru transpunerea directivei. Asa încât sunt dificil de calculat costurile reale ale activitatilor administrative ocazionate numai de transpunerea acestei directive specifice.

Organul de certificare nu trebuie sa depinda de MAPM sau MIR si trebuie sa suporte costurile activitatilor sale, incluzând salariile personalului, dispozitive de control, inspectii ad-hoc, revizia documentatiei (auto-certificare), aceste costuri – 50.000 € - au fost luate în considerare de MAPM pentru stabilirea cerintelor financiare totale initiale (228.000 €). Costul trainingului personalului pentru organul de certificare a fost estimat la 12.000 €. Acest organim (sau organ de certificare) va fi acreditat de Agentia Nationala de Acreditare din România (RENAR) si va fi notificat de MIR pâna când directiva este transpusa prin intermediul unei Hotarâri de Guvern în 2004. Conform MIR activitatea de certificare poate fi îndeplinita de institutele tehnice cu conditia ca ele sa dezvolte calificarile si structurile impuse de aceasta activitate. **Activitatea de control va fi desfasurata de Inspectoratele Judetene de Mediu** care sunt coordonate de MAPM. Aceste costuri de control nu au fost estimate dar nivelul lor nu poate fi prea mare luând în considerare activitatile implicate. Aceste costuri de control sunt în special legate de instrumentele de masurare, expertii implicati, transportul si alte mici cheltuieli necesare pentru verificarea producatorilor de echipament utilizat în exterior.

3.2. Adoptarea standardelor europene

Pentru a îndeplini cerintele tehnice ale directivei, se prevede ca Asociatia Româna de Standardizare (ASRO) sa adopte standardele române conform standardelor europene din Anexa III, Partea A si Partea B, privind metodele de masurare a zgomotului produs de echipamentul utilizat în exterior. Standardele române vor trebui adoptate înainte de sfârșitul lui 2003, iar costul activitatii de standardizare va fi suportat de MAPM si a fost initial supraevaluat la 68.000 €. Unele standarde au fost deja adoptate, ca EN ISO 3746/1995 (SRENISO 3746/1998) si EN ISO 3744/1995 (SRENISO 3744/1997), dar cele mai multe din ele nu au fost adoptate, ca ISO 8528-1/1993, EN 786/1997, ISO 10884/1995, ISO 7960/1996, ISO 9207/1995, EN 5000-4, 1/1998, ISO 1180/1983, ISO 6395/1998, EN 791/1995, ISO 11094/1991, ISO 8528-10/1998. Standardele pot fi traduse sau numai andosate (numai prima si ultima pagina sunt traduse). Costurile estimate de ASRO pentru traducerea standardelor sunt în jur de 16 € per pagina pentru 250-300 pagini ceea ce este mult mai putin decât estimarea initiala a costurilor. Costurile traducerii reprezinta numai o parte a costurilor totale de adoptare a standardelor, estimate la 12.000 €

Procedura de adoptare. Procedura pentru adoptarea standardelor europene ca standarde române este specificată în standardul SR 1000-9 : 2000, în timp ce procedura pentru adoptarea standardelor internaționale este specificată în standardul SR 10000-8. Ea se bazează pe regulile impuse de agențiile europene de standardizare CEN și CENLEC și de asemenea pe prevederile metodologice pentru adoptarea standardelor internaționale ca standarde europene incluse în Reglementarea Interna CEN/ CENLEC, Partea a II-a: Reguli comune pentru activitățile de standardizare și privind procedura de traducere stabilită de Manualul de Sistem CEN.

Scopul procedurii. Procedura solicită o metodologie specifică și mai simplificată pentru adoptarea standardelor europene ca standarde române care se aplică de asemenea standardelor internaționale. Procedura nu stabilește o modalitate de selecție a standardelor și standardele sunt adoptate cu condiția să existe o sursă de finanțare pentru activitatea ASRO.

Etape pentru realizarea versiunii române

Versiunea română a unui standard european este realizată în câteva etape:

- elaborarea programului de adoptare a standardului;
- traducerea uneia din versiunile oficiale;
- verificarea și revizuirea versiunii române;
- distribuirea versiunii române către membrii Comitetului Tehnic (CT);
- finalizarea versiunii române bazată pe observațiile CT;
- aprobarea versiunii române și adoptarea standardelor europene ca standarde române;
- publicarea standardelor române.

Orice program de standardizare se bazează pe resurse financiare sigure, este comunicat fiecărui secretariat al CT și trebuie să fie finalizat în timp util (luna și anul sunt menționate). Traducerea este făcută de un elaborator, care este unul din membrii CT și este numit de ASRO. Elaboratorul nu trebuie să fie unul din membrii Comitetului de Lectură și trebuie să-și îndeplinească sarcinile în decurs de 30 zile conform prevederilor standardului SR 10000-9:2000, terminologiei uzuale și regulilor metodologice pentru editare și tehnoredactare stabilite de ASRO. Comitetul de Lectură este alcătuit dintr-un președinte, un secretar și un reprezentant ASRO și verifică conformitatea între versiunea oficială și versiunea română, terminologia utilizată în cadrul standardelor, traducerea și conținutul ei. Verificarea Comitetului de Lectură este întreprinsă în 15 zile și o întrunire finală are loc împreună cu elaboratorul pentru a finaliza textul versiunii române, incluzând coperta, preambulul național, anexele naționale și ultima pagină. După această întrunire secretariatul distribuie membrilor săi versiunea română și versiunea

oficiala europeana; observatiile lor sunt luate în considerare de membrii Comitetului de Lecturare si dupa aceea secretariatul CT elaboreaza textul final al versiunii române. Versiunea finala este înca odata verificata de departamentele specializate ale ASRO si aprobata de Directorul General al ASRO. Standardul român este publicat conform procedurii ASRO.

Costul mediu pe pagina pentru adoptarea unui standard european sau international este prezentat în tabelul nr.3.

Tabelul nr.3

Structura costului pentru adoptarea standardului european (în €)

Nr.crt.	Etape	Elaborator	Presedinte	Secretariat	ASRO	TOTAL
1.	Pregatirea contractelor	0	0	0	0,5	0,5
2.	Transmiterea textului la elaborator	5	0	0	0	5
3.	Editarea standardului român. Transmitere la CL	0	0	0	1	1
4.	Verificarea textului de CL. Întrunire a CL	0,5	1	1	1	3,5
5.	Elaborarea textului final si transmiterea lui la CT	0	0	1	0	1
6.	Examinarea CL si observatiile CT	0	0,5	0,75	1	2,25
7.	Verificare finala, aprobare, înregistrare, editare, arhivare	0	0	0	2,75	2,75
8.	Costuri totale	5,5	1,5	2,75	6,25	16,0

Nota: 1€ = 1 \$ SUA (iulie 2002)

SURSA: ASRO

Costul traducerii sau plata facuta catre elaborator reprezinta doar 1/3 din costul total. ASRO este o asociatie independenta si costurile sale trebuie acoperite de partenerii ei si în acest caz particular de MAP.

3.3. Managementul si politica zgomotului

3.3.1. Principiile managementului public

Aceste principii au fost prezentate si recomandate de Agenda ONU si Carta Europeana a Transportului, Mediului si Sanatatii; implementarea acestor principii este puternic recomandata de OMS, o agentie specializata în cadrul sistemului ONU.

- a) **principiul precautiei** specifica ca zgomotul trebuie redus la cel mai scazut nivel posibil într-o situatie particulara. Acolo unde exista o posibilitate rezonabila, ca

sanatatea publica sa fie afectata, trebuie întreprinse actiuni pentru a proteja sanatatea publica fara a astepta o dovada stiintifica completa.

- b) **Principiul poluatorul plateste**, specifica ca acei responsabili pentru zgomot trebuie sa plateasca costurile complete asociate cu poluare sonora, incluzând monitorizarea, managementul, reducerea nivelurilor si supravegherea;
- c) **Principiul prevenirii** specifica, ca trebuie luate actiuni pentru a reduce zgomotul la sursa si ca de asemenea planificarea amenajarii teritoriului trebuie îndrumata de o evaluare de impact a mediului asupra sanatatii.

3.3.3. Aplicarea managementului eficient al zgomotului

Exista multe modele posibile cu diferite stadii în procesul de dezvoltare si implementare a unor politici eficiente de management al zgomotului si pot fi adoptate unele masuri pentru a îmbunatati calitatea si eficienta managementului de zgomot:

- a) **masuri pentru a perfectiona cadrul legal**: controlul si monitorizarea emisiilor de zgomot, evaluarea optiunilor de control, controlul transmisiilor de zgomot, conducerea hartilor si zonarilor de zgomot, modelarea expunerii la zgomot, controlul emisiilor de zgomot, aplicarea reglementarilor.
- b) **masuri tehnice**: reducerea emisiilor prin modificarea serviciului, dezvoltarea de noi tehnologii la motoare, reducerea transmiterii;
- c) **educarea si informarea populatiei**: cresterea constientizarii publicului privind impactul zgomotului asupra sanatatii, monitorizarea si modelarea eliberarilor de sunet, sporirea numarului de experti pe zgomot, initierea de activitati de cercetare si dezvoltare legate de impactul zgomotului.

Managementul eficient al zgomotului implica adoptarea standardelor nationale de zgomot bazate pe standardele si liniile directoare europene si internationale si de asemenea pe factori tehnologici, sociali, economici si politici. De regula standardele trebuie adoptate înainte ca o directiva a UE sa fie transpusa pentru a facilita implementarea ei, cea ce este cazul cu Directiva 2000/14/EC. Dupa transpunerea unei directive a UE, un program etapizat pentru restrângerea zgomotului trebuie sa fie implementat pentru a reduce nivelurile puterii sunetului si a spori protectia sanatatii pe termen lung. În cazul echipamentului utilizat în exterior care produce niveluri înalte de zgomot, partenerii economici si sociali trebuie sa fie implicati în elaborarea si implementarea oricarui program, plan sau strategii pentru a preveni sau reduce zgomotul. Prevenirea este de regula mai putin costisitoare decât orice alta actiune iar standardele nationale de emisie

a zgomotului sunt extrem de importante dar nu suficiente pentru un management eficient al zgomotului.

Managementul zgomotului de mediu este legat de analiza de impact al zgomotului de mediu care trebuie sa includa: o descriere succinta a mediului existent de zgomot, nivelul zgomotului din sursa respectiva, o evaluare a efectelor negative asupra sanatatii, o estimare a populatiei supusa riscurilor, un calcul al raportului expunere/raspuns, o evaluare a riscurilor si acceptabilitatii lor si o analiza cost/beneficiu.

Managementul de zgomot în cazul echipamentului folosit în exterior poate implica:

- a) monitorizarea expunerii umane la niveluri înalte de zgomot;
- b) atenuarea emisiilor surselor de zgomot, care ia în considerare medii specifice afectate, o medie cu multiple surse de zgomot, perioade sensibile de timp, grupuri cu risc înalt – ca muncitorii si persoanele din vecinatate;
- c) considerarea consecintelor sonore ale activitatilor implicând echipamentul utilizat în exterior;
- d) introducerea de sisteme de supraveghere pentru efectele negative asupra sanatatii legate de zgomot;
- e) evaluarea eficientei politicilor de zgomot pentru reducerea efectelor negative asupra sanatatii si expunerii la zgomot.

3.3.3 Sprijinul OMS pentru o politica de combatere a zgomotului eficienta

În domeniul zgomotului comunitatii, Grupul de Experti ai OMS a facut o serie de propuneri pentru sprijinirea tarilor membre ale organizatiei în vederea elaborarii si aplicarii politicii lor nationale în acest domeniu. OMS va oferi asistenta tehnica si îndrumare pentru definirea viitoarelor prioritati ale cercetarii în domeniul zgomotului si dezvoltarea unei metodologii sigure pentru Programele de Evaluare a Impactului asupra Mediului si programele de Evaluare a Impactului asupra Mediului si Sanatatii.

OMS va coordona de asemenea eforturile pe plan international dedicate dezvoltarii tehnicilor pentru proiectarea unor medii de sunet suportabile. Eficienta politicilor si reglementarilor în domeniul zgomotului cu impact asupra sanatatii va fi evaluata în cadrul unor programe conduse de OMS. Organizatia va sprijini de asemenea realizarea unor investigatii suplimentare privind utilizarea expunerii la zgomot ca un indicator pentru gradul de deteriorare a calitatii mediului si va oferi sprijin si consultanta tarilor mai putin dezvoltate pentru dezvoltarea

politicii si managementului eficient în domeniul zgomotului. O atentie deosebita este acordata activitatilor de cercetare din tarile membre, care au scopul de a întari baza stiintifica pentru procesul decizional si managementul în domeniul zgomotului, precum si pentru protejarea si îmbunatatirea sanataii publice, legata de efectele poluarii produsa de zgomotul la nivel comunitar. Activitatile esentiale de cercetare vizeaza urmatoarele domenii:

- ?? sisteme de masurare si monitorizare pentru determinarea efectelor asupra sanataii în cadrul comunitatilor ale diferitelor tipuri de zgomot de mediu;
- ?? sursele combinate de zgomot si combinarea efectelor lor asupra sanataii;
- ?? efectele directe si/sau pe termen lung asupra sanataii (studii asupra unor grupe de risc, zone sensibile si a expunerii combinate);
- ?? efecte indirecte sau ulterioare ale expunerii la zgomot;
- ?? eficienta politicilor de combatere a zgomotului;
- ?? necesitatile acustice pozitive ale populatiei, în general, si ale grupurilor vulnerabile.

CAPITOLUL IV

4. CONCLUZII SI RECOMANDARI

4.1 . Politica în domeniul zgomotului trebuie sa fie inclusa ca o parte importanta a politicii de protectie a mediului iar managementul în domeniul zgomotului trebuie sa joace un rol special în orice politica sau strategie guvernamentala. Autoritatile locale, comunitatile si ONG-urile trebuie sa fie implicate într-o masura mai mare în politica si managementul din domeniul zgomotului. Având în vedere ca populatia si comunitatile locale trebuie sa fie protejate de orice sursa de zgomot MAPM trebuie sa ia în considerare elaborarea unor planuri de actiune cu obiective pe termen scurt, mediu si lung pentru reducerea nivelurilor de zgomot. Astfel de planuri sunt dificil de elaborat si aplicat doar pentru zgomotul produs de echipamentul utilizat în exterior si ca urmare reducerea acestui zgomot trebuie sa fie luata în considerare în planurile de actiune, dupa ce vor fi transpuse directivele UE în acest domeniu.

4.2 . Guvernul român trebuie sa considere zgomotul ca o problema publica importanta si sa o includa în evaluarile impactului de mediu. Transpunerea legislatiei (directivelor) UE nu este suficienta pentru un management eficient în domeniul zgomotului; aceasta legislatie trebuie sa fie aplicata si municipalitatile trebuie sa dezvolte planuri de realizare a zgomotului redus. Analizele de eficienta a costurilor si analizele

cost/beneficiu trebuie sa fie considerate instrumente potientiale pentru decizii semnificative privind zgomotul. Guvernul trebuie sa sprijine cercetarea orientata catre problemele politicii în domeniul zgomotului.

4.3 . România poate sa beneficieze de sprijinul UE si OMS pentru:

- ?? reducerea zgomotului la nivel comunitar;
- ?? definirea prioritătilor viitoare ale cercetării în domeniul zgomotului;
- ?? participarea la eforturile pe plan international în vederea dezvoltării tehnicilor pentru proiectarea unor medii de sunet suportabile;
- ?? dezvoltarea unor programe pentru evaluarea eficienței politicilor si reglementarilor în domeniul zgomotului legate de sanatate;
- ?? dezvoltarea unor metodologii sigure pentru elaborarea planurilor de impact asupra mediului si sanatații;
- ?? investigarea expunerii la zgomot ca un indicator al gradului de deteriorare a calitatii mediului;
- ?? dezvoltarea politicii si managementului în domeniul mediului;
- ?? cresterea constientizării publicului si decidentilor asupra problemelor specifice si a politicii în domeniul mediului;
- ?? încurajarea activitatilor de cercetare si dezvoltare, care trebuie sa ia în considerare nu numai raportul doza/raspuns între nivelurile sonore ci si alte variabile.

4.4. Bugetul de stat este singura sursa de finantare pentru transpunerea si aplicarea Directivei 14/2000/EC. Alte surse de finantare vor trebui sa fie luate în considerare, cum sunt PHARE si Fondurile Speciale (surse extrabugetare) îndeosebi pentru constructia institutionala. Estimarea initiala a costurilor totale pentru transpunerea legislatiei a fost ulterior redusa, deoarece unele costuri (pentru campania de informare si pentru adoptarea standardelor europene) au fost supraevaluate. Nu exista o metodologie clara si sigura pentru calcularea costurilor transpunerii legislatiei, în principal a costurilor administrative. Un alt punct slab al planului de implementare este sursa financiara pentru elaborarea studiului de impact de catre MIR si un consortiu de institute de cercetare; nu se stie daca va exista o sursa bugetara de finantare si cine va acoperi costurile respective (MIR sau MAPM). Costurile estimate ale studiului de impact, evaluate de MIR si consortiul institutelor de cercetare la circa 130.000 € nu poate fi acoperit doar din resurse bugetare (suma initiala a fost de 38.000 €).

4.5. O atentie speciala trebuie sa fie acordata campaniei de informare a producatorilor si utilizatorilor. Daca o lista a producatorilor români de echipamente

este deja disponibila si aceasta reprezinta baza pentru studiul de impact al MIR si pentru campania de informare, nu este posibil sa se realizeze o lista a tuturor utilizatorilor de echipament folosit în exterior si ca urmare informarea acestora va fi dificila si probabil costisitoare daca va fi implicata mass-media. O campanie de informare speciala va trebuie sa se adreseze în exclusivitate companiilor de constructii si celor implicate în lucrari publice, dar aceasta campanie nu va putea sa fie finantata de la bugetul de stat.

4.6. Costurile pentru modernizarea controlului emisiilor de zgomot sunt importante dar nu foarte mari (circa 10 milioane €) deci nu vor majora semnificativ costurile de productie; în plus aceste costuri vor fi compensate integral de beneficiile legate de sanatatea muncitorilor si de reducerea zgomotului la nivel local. Ar fi necesara o analiza cost/beneficiu, dar este destul de dificil sa fie identificate si masurate toate costurile si beneficiile generate de aplicarea directivei. Evaluarea costurilor pare sa fie o sarcina usoara, dar deseori sunt disponibile doar costurile tehnice, desi pentru evaluarea costurilor trebuie sa fie luati în considerare numerosi parametri, cum sunt costurile comportamentale. Multe beneficii sunt subiective si dificil de evaluat si de transpus în valori reale. O parte din echipamentul utilizat în exterior este importata în prezent din UE, deci nu va necesita îmbunatatiri tehnice sau tehnologice.

4.7. Înca nu este clar cum se va dezvolta constructia institutionala pentru certificare; este posibil sa fie creata o noua agentie sau organ sau activitatea de certificare ar putea sa fie realizata de catre actualele institute de cercetare. Va trebui sa fie organizate cursuri speciale de pregatire a personalului implicat în procedurile de evaluare a conformitatii si de certificare. Initial, au fost prevazute pentru pregatirea personalului implicat în activitatea de certificare pentru anul 2003 circa 12.000 €. Aceste doua activitati sunt esentiale pentru aplicarea corespunzatoare a directivei 14/2000/EC.

BIBLIOGRAFIE

1. MAPM, Cerintele de finantare pentru Directiva 14/2000/EC, 2002
2. MIR, Proiectul studiului de impact, Departamentul Mediului, 2002
3. Ministerul Sanatatii, Institutul pentru Sanatate Publica, Nivelurile zgomotului în zonele urbane, 1999
4. ASRO, Adoptarea standardelor europene, Proceduri speciale, Divizia pentru standardizare, 2002
5. Organizatia Mondiala a Sanatatii (OMS), Informatii privind sanatatea mediului, Protectia mediului uman, 2002
6. Comisia Europeana, D6 Mediu, Lupta contra zgomotului, 2002
7. O întrebare de un miliard de € "Cât trebuie sa platim pentru controlul zgomotului si cât merita?"; Workshop, Haga, Olanda, 29 august 2001.
8. EUR-Lex: Legislatia în vigoare, Document 30020014, 2001.
9. Lison Meric, Societatea pentru Protectia Mediului, Zgomotul, Geneva, 1994